
The cover features a photograph of a building facade with a central arched entrance, flanked by windows with teal frames. Above the entrance are two stone dragon sculptures. In the upper left corner, there is a golden mosaic depicting a scene with figures and text. The title 'MAGYAR KRONIKA' is written in large, white, serif capital letters across the top.

MAGYAR KRONIKA

2015/11
NOVEMBER
18. SZÁM

ZSOLNAY NEGYED

Rendben vagyunk
Francia dragonyos
Etelközi nyelvemlékeink

A magyar egyetemek óriási erőfeszítéseket tesznek, hogy felküzdjék magukat a világ élvonalába. Az önállóságát jövő júliustól visszanyerő Állatorvostudományi Egyetem már ma az európai elit körhöz tartozik.

A verseny folytatódik

Ismerkedés az anyaggal

Állatorvosképzés egyetlen helyen folyik ma Magyarországon: Budapesten, a gödöllői Szent István Egyetem állatorvos-tudományi karán. Ez ugyan kissé furcsán hangzik, de mindjárt érthetővé válik, ha az ember tudja, hogy a hazai felsőoktatás az utóbbi huszonöt évben többrendbeli reformot megélt, egyebek mellett azt a 2000-ben támadt átalakítási buzgalmat is, amelynek során az addig önállóságot élvező Állatorvos-tudományi Egyetem egyik alapítója lehetett a több egyetemből összevont, a magyar agrárképzés zászlóshajójának számító gödöllői intézménynek.

Szerencsére a biológusok és az agrártudományok művelői, szakterületüknek köszönhetően kénytelenek megőrizni a józan eszüket, így ezúttal elmaradtak a más integrált oktatóhelyeken természetesnek számító

NAGY IDA
újságíró

hatalmi harcok és presztízsküzdelmek. A professzorok készséggel átáradtak más karokra, hogy átadják tudásukat a diákoknak, és a kutatókban is segítették egymást, ha arra szükség volt. Hivatalosan ezt úgy nevezik: szakmai együttműködés.

Az élni és élni hagyni módszer bevált, semmi nem akadályozta a fejlődést.

Az állatorvosi kar oktatóinak döntő többsége ma már tudományos fokozattal rendelkezik, rangos nemzetközi folyóiratokban publikálja kutatási eredményeit, és ami a fő: a világ tudós társadalma egyre-másra idézi is őket, ami jelentősen növeli az intézmény tekintélyét szerte a kontinensen. Így az állatorvos-tudományi kar, amely 2013-ban megkapta a kutatói egyetem címet, s amely, jogelődeit is számításba véve idén nyitotta meg a 229. tanévet, az eltelt tizenöt

Boncolás élesben

évben végképp kinőtte az integrált kereteket. Megérett a helyzet arra, hogy – noha a felek között jó a viszony – az intézmény visszanyerje az önállóságát.

A magyar mellett németül és angolul is oktató, jövő júliustól ismét önálló egyetemre óriási a túljelentkezés, vannak évek, amikor tízszer többen törekednek ide, mint ahányan felvételt nyerhetnek. A magyar diákok mellett külföldiek is látogatják, ma már a hallgatók kétharmada nem magyarországi, összesen harminckilenc országból érkeznek a budapesti campusra. A magyarokat kézenfekvő: az itt kiállított diplomát Európában mindenütt elfogadják honosítás nélkül. Ez annak is köszönhető, hogy a kar nem sajnálta a pénzt, időt és fáradságot arra, hogy időben megszerezze a nemzetközi akkreditációt. A kontinens közel

A hallgatók többsége nő

Műtét közben

Az egész városból jönnek a betegek

száz állatorvos-képző intézménye közül ez a budapestinek hetedikként sikerült.

A külföldi diákok tandíjat fizetnek, ennek is köszönhető, hogy saját bevételekből származik a fenntartási költségek nyolcvan százaléka, ami a leghíresebb magánegyetemeknek is becsületére válna.

– Hozzánk nemcsak bekerülni nehéz, a diploma megszerzése is komoly erőfeszítéseket követel – mondja *dr. Sótornyai Péter* dékán, aki az irodája falát beborító elismerő oklevelek tanúsága szerint a diákok szavazatai alapján több tucatszor elnyerte a legnépszerűbb oktató címet. E népszerűség azért is figyelemre méltó, mert szaktárgya az

Túl a beavatkozáson

anatómia, ami tudvalévőleg minden orvosegyetemen afféle szóró tárgy, magas bukási aránnyal. Ráadásul itt nem elég egyetlen teremtményt kitanulni, a legapróbbtól a legnagyobbig mindenféle állat tanulmányozására és gyógyítására fel kell készülni.

Az itteni diákok nemcsak időben, de felkészültségben és az

elsajátítandó tudásban is fényévekre vannak a 18. századi kirurgus hallgatóktól és medicusoktól, akik a korabeli orvosi egyetemen *Tolnay Sándortól* tanulhatták a járványtant. S még messzebb azoktól a gazdák-tól, kovácsoktól és lovaszoktól, akik akkoriban a Tolnay által szervezett első állatgyógyászati tanfolyamokon baromorvosnak tanultak. De még azoknál a növendékeknél is többet tudnak és tanulnak, akik később a Magyar Királyi Állatorvosi Tanintézetben, vagy utóbb, immár a 19. század végi Magyar Királyi Állatorvosi Akadémián tanulhattak, *Hutyra Ferenc* kitaró kezdeményezésének és a felettes minisztérium jóindulatának köszönhetően.

A pavilonok többsége Steidl Imre tervei alapján épült

– A nálunk végző diákok rendszerint számon tartják egymást, akárhová vezeti őket a pályájuk – mondja dr. Sótanyi Péter dékán. – Valahogy úgy, mint egy erős és összetartó család tagjai. Éppen ezért törekszünk rá, hogy elevenen tartsuk a hagyományainkat is. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomákat a tanévnyitókon osztjuk ki, hogy a mai hallgatók megismerhessék azokat, akik előttük jártak. És minden évben megemlékezünk azokról a hajdani diákokról is, akik hősi halált haltak az első és a második világháborúban vagy 1956-ban, a forradalomban.

A családi összetartás vélhetően komoly segítség az egyetemről kikerülő diákoknak. Annál is inkább, mert nemcsak állatorvosi tudományokat oktatnak az István utcai, *Steidl Imre* által klasszicizáló stílusban épített pavilonokban és a néhány évvel ezelőtt elkészült modern épületben. A járványügyi és élelmiszer-biztonsági szakemberek mellett kutató biológusok is kikerülnek az intézményből, akik a küzdelmes egyetemi évek alatt szövődő, soknyelvű barátságoknak

Még nem jött el a pihenés ideje

Dr. Sótonyi Péter dékán

köszönhetően könnyebben beágyazódhatnak a nemzetközi tudományos életbe is.

Az önállóságát hamarosan vizszaszerző egyetem professzori kara azonban nem ül nyugodtan a vitathatatlanul kiérdemelt babérokon. A továbbfejlődésre vonatkozó tervek szintén imponálóak.

Mint dr. Sótonyi Péter elmondta, a következő leküzdeni való akadály az amerikai akkreditáció megszerzése, ennek előkészületei már folynak. Ha sikerül, a budapesti intézmény más uniós intézményekhez képest komoly versenylőnnyel indul a diákok idecsábításában. Európában ugyanis csak két állatorvosképző intézmény van, amelynek a diplomáját elfogadják az USA-ban: a lyoni és az utrechti egyetem. Ezekben azonban francia és holland nyelven folyik az oktatás, míg nálunk az amerikai diákok angolul is tanulhatnak, ami, tekintve hogy a képzési költségek lényegesen alatta maradnak az otthoni áraknak, komoly vonzerő. A másik nagy terv: a zoológusképzés újraindítása. Ez akkor szűnt meg itt, amikor a Szent István egyetem egyik kara lettek.

Az oktatási paletta szélesítése elengedhetetlen a dékán szerint, hiszen az állatorvoslás jelentősen megváltozott az elmúlt huszonöt évben. A fálvaktól az uniós csatlakozás után nagyrészt kikopott az állattartás, a több száz állatot tartó telepeken és baromfigyárakban másfajta képzettségre is szükség van, mint korábban. Az összezárttság és a szűk élettér, valamint a szabad tartástól eltérő táplálás számlájára írható betegségek terjedésének megakadályozása kemény próbatétel minden állatorvos számára. Ráadásul egyre többen tartanak otthon egzotikus állatokat, és Európa-szerte szaporodnak a vadasparkok, terebélyesednek az állatkertek. Lakóik gyógyításához komoly tudásra van szükség. Az ismeretanyag elsajátításához azonban van segítség. Az állatorvoslást tanító professzorok nemzedékei tekintélyes tudást halmoztak fel az eltelt bő két évszázad alatt. Mintha tudták volna, hogy ők adják a törzsét annak a terebélyes fának, amelynek az itt tanuló és végzett hallgatók adják a koronáját. Bár, mert szemmel láthatóan hosszú távra építkeztek ők is, lehet, hogy mindezt látták előre. ■

A campus parkja ősszel is ápolt

Azary Ákos szobra közadakozásból készült